

fem og tyvedobbelte Beløb af samtlige Dvelfer, der aarligen paahvilede Gaarden ifølge Fæstebrevet eller Forpagtningscontracten. Sæden beregnes til Penge efter Gjennemsnittet af de sidste 24 Mars Capitelstarter, de tvende højeste og de tvende laveste Mar fradragne, og den aarlige Værdi af de øvrige Dvelfer bestemmes ved Taxation.

Haves Gaarden i Fæste, skal det, der bliver tilbage af Taxationssummen, tilsvares med et saa stort Beløb, som med Rente og Rentens Rente (til $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig) vilde give denne tilbageblivende Deel fra den Tid, Kjøbesummen begynder at forrentes, indtil Udløbet af Fæsterens eller den fæstebesiddende Enkes Levetid, beregnet efter de nærværende Lov vedføjede Tabeller. Dog bliver herved at iagttage, at, saafremt Fæsteren er gift og Levetiden, beregnet efter Hustruens Alder, vilde give et fordeeligere Resultat for Fæstebesiddelsens Værdighed, end naar den beregnes efter hans egen Alder, da lægges den Middeltid til Grund, som udkommer, naar Hensyn tages baade til Mandens og Konens formodede Levetid efter Tabellen. For at imidlertid Hustruens Alder saaledes skal kunne medtages i Beregningen, maa Ugteffabet være indgaaet før denne Lovs Kundgjørelse.

Haves Gaarden i Forpagtning efter Frdn. 15de Juni 1792 paa et bestemt Tidsrum, lægges dette ligefrem til Grund ved Beregningen af det Beløb, hvormed det, der bliver tilbage af Taxationssummen, skal tilsvares.

Formener Godsbesidderen, at Noget, efter hvis Alder den formodede Levetid er beregnet, lider af en ulægelig Svaghed, som bestemt maa medføre en tidligere Død, end der efter ovenmeldte Beregning kunde ventes, kan han fordrø, at tvende, af Amtmanden dertil udnævnte, Læger undersøge den Paagældendes Helbreds-tilstand. Vægrer denne sig ved at undergive sig denne Undersøgelse, eller gaaer Lægernes Skjon — og i Tilfælde af Meningsulighed tilforordner Amtmanden en tredje Læge — ud paa, at en saadan Svaghed finder Sted, kan Eiendomsoverdragelse ei fordres, medmindre der frafalder Afslag paa Grund af en ved denne Person fortsat Brugbesiddelse. Den

Lægerne tilkommende Godtgjørelse udredes af Godsbesidderen.

§ 12.

Skulde Godseieren antage, at der ved Afstaaelsen af noget til Fæstegaarden hørende Grundstykke, paa Grund af dettes Veliggenhed eller andre saadanne Forhold vilde paaføres ham et særegt Tab, kan han herom fremsætte sin Paaastand for Taxationscommissionen, som ved Mægling imellem Parterne bør søge at tilvejebringe en mindelig Udjævning af dette Punkt, og dersom en saadan ikke kan opnaaes, ved Kjendelse afgjøre, hvorvidt saadanne enkelte mindre Dele bør affondres fra Fæstegaarden og forbeholdes Jorddrotten, imod en forholds- mæssig Afgang i den efter § 10 bestemte Kjøbesum. I Tilfælde af en saadan Fraskillelse er dog Brugeren, i Mangel af anden Overens- komst herom, berettiget til at beholde det afsondrede Grundstykke til Benyttelse paa samme Maade som hidtil, saalænge han eller hans Enke beholder Gaarden, imod at han derfor vedbliver at svare en forholdsmæssig Deel af de hidtilværende aarlige Afgifter.

§ 13.

De Bevillinger til ved Fæsteledighed at ind- drage Fæstefjord, som maatte være meddeelte forinden nærværende Lovs Kundgjørelse, beholde i Almindelighed deres Retstray, uanset Bestemmelserne i denne Lov. Dog har Godseieren, saafremt en saadan Bevilling ikke lyder paa et eller flere bestemte Fæstesteder, men paa Fæstefjord i Almindelighed, førend denne Lov kommer til Anvendelse, bestemt at opgive for Indenrigsministeriet, hvilke Forder han vil have den anvendt paa, da han ellers ikke kan benytte samme.

Efterlade de nærværende Fæstere af disse Gaarde sig Kysarvinger eller Svigerbørn, da bliver der af Kongeriget's særlige Finants- kasse at udbetale til disse det Beløb, som ifølge § 10 skulde have været fradraget Ste- dernes virkelige Værdi som fri Eiendom i Handel og Vandel, dersom Fæsterne kunde have forlangt Stederne overdragne til Eiend- om efter denne Lov. Dette Beløb bestemmes ved Taxationer, der i det Hele foretages